

[Skræppenborg-Nielsen.]

skal omtale nu, er det eneste retfærdige. For det andet vil statens og ikke mindst kommunernes administration samt hele lovgivningen på dette område blive betydeligt forenklet, hvorved samfundet vil blive sparet for meget store administrationsudgifter, hvilket nok kan være tiltrængt. For det tredje vil samfundspensionen én gang lovfæstet ligge fast, således at forstå, at skiftende regeringer og partier foran et valg ikke mere får mulighed for som hidtil at drive stemmekøbspolitik på denne sag. For det fjerde vil fremtidens samfundspensionister ikke mere behøve at søge om nedsættelse eller fritagelse for dette eller hint, idet de vil få en pension, som de kan leve af og betale enhver sit med. Dette i sig selv vil være et endog meget stort fremskridt. For det femte vil alt det forkrøblede snobberi, der i dag findes mellem på den ene side pension af enhver art, på den anden side den almindelige folkepension, have store muligheder for at forsvinde til gavn for alle. For det sjette vil der ikke mere være brug for nogen overbygning så lidt som for pensionskasser, hvilket vil spare uhyre summer i administration.

Ja, sådan kunne jeg blive ved, og selv om jeg ikke i dag har haft tid nok til i detaljer nærmere at redegøre for alt en eventuel samfundspension vedrørende, herunder og vel ikke mindst finansieringen af en sådan samfundspension, håber jeg ved gode kræfters hjælp — for spørgsmålet er så omfattende, at det ikke kan klares af en eller to mand — i næste samling at kunne fremsætte et detaljeret lovforslag om dette spørgsmål, fordi det er min overbevisning, at en sådan lov tiltrænges, og at det er nye veje og nye stier, vi på dette område i fremtiden skal betræde, ikke de gamle.

Socialministeren (Bundvad): Jeg vil gerne først takke udvalgets flertal for indstillingen om vedtagelse af de 3 foreliggende lovforslag samt det ændringsforslag, som er stillet af mig. Jeg tror, at vi herved handler rigtigt

over for folkepensionisterne, som nu siden 1. november, da forslagene blev fremsat, med forventning har set hen til, hvordan folkettingen ville stille sig til dem.

Det ærede medlem hr. Mørk og flere andre ærede ordførere stillede det spørgsmål, om det, der nu eventuelt vedtages her, er slutstenen, eller om man må forvente en videre udvikling. Det ærede medlem hr. Mørk spurgte således, om man kunne regne med yderligere forhøjelser fremover, og de ærede medlemmer hr. Søren Andersen og hr. Asger Jensen stillede spørgsmål vedrørende ændringer i fradragsreglerne.

Det, der eventuelt vedtages nu, er, som jeg sagde ved fremsættelsen af lovforslagene den 1. november, et første, eller jeg kan vel sige et andet led i forslag om ændringer. Det første var gennemførelsen af engangstillægget på 70 kr. for enlige og 100 kr. for ægtepar. Det næste led skulle være den varige forhøjelse af folkepensionen, som nu er indstillet til vedtagelse sammen med det ændringsforslag angående mindstebeløbet, som udvalget har været positivt indstillet over for.

Det tredje led er spørgsmålet om regulering af pensionerne. I øjeblikket er det sådan, at folkepensionerne reguleres efter et pristal, som ikke svinger i takt med det pristal, som arbejderes og tjenestemænds lønninger reguleres efter. Selv om vi for et par dage siden så, at de to pristal omtrent faldt sammen, har vi dog været ude for, at de ikke harmonerede med hinanden, og det kan vi komme ud for igen, hvis vi ikke foretager ændringer. Derfor er det min hensigt at stille forslag om, at der gennemføres en sådan pristalsberegning af pensionerne, at den kommer til at harmonere og svinge i takt med det pristal, hvorefter arbejderes og tjenestemænds lønninger reguleres.

Det næste spørgsmål, som vil komme frem, er, om man derudover kan skabe en reguleringsfaktor for pensionerne, således at de ikke alene svinger med pristallet, men også med velstandsbevægelsen i sam-